

Р А З Н И

Какъ расте нашата столица. — Първото Велико Народно събрание, което бѣ свикано въ Търново презъ 1879 г. да изработи конституцията на новоосвободеното Княжество, въ XIII-то си заседание единодушно е одобрило за столица на България градъ София. Тогава градътъ, както го описватъ очевидци, билъ твърде неприветливъ. Запустели джамии, полусъборени кервансараи, изгорели сгради, обширни турски гробища грозели града. Улицитѣ криви, непослани, неосвѣтени, били опасни за ходене нощно време. Въ дъждовно време колитѣ затъвали въ бездъннитѣ улици, а ноще и въ сухо время било опасно да се ходи поради многото открити бунари между тревата и храсталака на нѣкогашнитѣ дворове.

Днесъ София нѣма и поменъ отъ онова недалечно минало. На мѣстото на старитѣ кжщи се издигнаха великолепни кжщи и държавни сгради, направиха се широки и прави улици, прокара се канализация, електрическо освѣтление, трамваи, градини и сега София е една отъ най-кокетнитѣ столици на Балканския полуостровъ.

Споредъ турски сведения градътъ преди освобождението е ималъ 3106 кжщи, отъ които 1369 турски, а 1737 християнски и европейски. Споредъ черковнитѣ списъци българитѣ броили 1022 кжщи и 1150 семейства.